

Arrest

nr. 220 093 van 23 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. FONTIGNIE *loco* advocaat J. HARDY en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Dag Qala, gelegen in het district Mohammad Agha in de provincie Logar. U bent Pashtoun van etnische origine. U bent tot de zevende graad naar school geweest. Naast uw schoolactiviteiten vulde u uw dagen met de zorg voor uw schapen en koeien en uw landbouwactiviteiten op het veld.

Uw vader, een leraar Pashtou en religieuze onderwerpen, ontving twee dreigbrieven van de taliban, waarin hem werd gevraagd zijn job te stoppen. Hij gaf hier geen gehoor aan en werd vervolgens gedood door de taliban.

Een jaar na de dood van uw vader was u op weg naar school toen u twee draden zag liggen op de weg. U belde de politie op het nummer 112 om hen hiervan op de hoogte te brengen, aangezien u vermoedde dat deze draden afkomstig waren van een bom. U zette uw weg verder en ging naar school. Op het moment dat de lessen reeds bezig waren, hoorde u een explosie en verschillende schoten. Toen u na de schooldag naar huis ging, zag u dat er een auto ontploft was en zag u overal bloed. Dezelfde dag nog kwam de politie bij u thuis langs op zoek naar u. U werd ervan beschuldigd meegewerkt te hebben met de taliban. U vertelde uw moeder wat er precies gebeurd was, en ze besloot dat het veiliger was dat u bij uw oom langs moederszijde uw intrek nam. Dezelfde nacht kwamen de taliban bij uw moeder langs op zoek naar u. De volgende dag kwam ook de politie u opnieuw zoeken. Zowel de politie als de taliban zijn drie keer naar uw huis gekomen. Uw moeder besloot dat uw veiligheid niet meer gegarandeerd was in Afghanistan en regelde, samen met uw oom langs moederskant, uw reis naar Europa.

U vertrok vijf dagen na de bomexplosie, welke plaatsvond een paar dagen voor het suikerfeest. U kwam na een reis van anderhalve maand aan in België op 11 september 2015, waar u op 21 september 2015 asiel aanvraagde.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u zowel de politie als de taliban.

Ter staving van uw asielmotieven legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, dd. 23 oktober 2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Mohammad Agha in de provincie Logar en uw voorgehouden profiel. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, ter ondersteuning van uw verklaringen, geen bewijzen neerlegt.

Door het gebrek aan documenten kan de geloofwaardigheid van uw identiteit en de door u ingeroepen feiten die aan de basis van de asielaanvraag zouden liggen enkel op basis van uw verklaringen worden afgewogen. Na het gehoor op het CGVS moet echter worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Mohammad Agha in de provincie Logar en uw voorgehouden profiel. Daardoor kan u ook niet het voordeel van de twijfel worden toegekend. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de eventuele identiteitsdocumenten die u zou hebben gehad in Afghanistan. Zo beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in het bezit bent van een taskara, maar deze zich bij uw moeder in Afghanistan bevindt en u niet weet hoe u deze naar België zou moeten krijgen (verklaring DVZ, dd. 5 februari 2016, vraag 25). Tijdens het gehoor op het CGVS beweert u dan weer geen taskara te bezitten en u niemand heeft die dit document in uw plaats kan laten maken en u kan opsturen (CGVS, p. 3). Het is frappant dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het al dan niet bezitten van een identiteitsbewijs in Afghanistan. Uw verklaringen bij de DVZ werden u namelijk voorgelezen in het Pashtou en door u als goedgekeurd werden ondertekend (verklaring DVZ) én u haalde bij aanvang van het gehoor op het CGVS aan dat u niets wenste aan te passen aan uw verklaringen die u had afgelegd bij de DVZ (CGVS, p. 2). Verwacht mag worden dat u dan ook geen tegenstrijdige verklaringen meer zou afleggen. Vervolgens beweert u dat u uw documenten, zoals onder andere de taskara van uw vader, niet kunt laten opsturen, aangezien u enkel uw oom heeft (CGVS, p. 2) en deze niet om u geeft (CGVS, p. 5-6). Dit is opmerkelijk, aangezien dit ook de oom is waar u nog steeds in contact mee bent (CGVS, p. 19) en die bovendien uw reis naar Europa heeft geregeld (vragenlijst DVZ, vraag 30). Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan het feit dat deze oom zou weigeren uw documenten op te sturen, aangezien hij niet om u geeft, waardoor de relatie met uw oom niet als verklaring kan dienen om het gebrek aan documenten te verklaren. Uw tegenstrijdige en weinig geloofwaardige verklaringen omtrent uw gebrek aan documenten, ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid inzake uw identiteit een eerste maal.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 12 oktober 2015 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op 29 september 2015 18 jaar zou zijn, waarbij 20,3 met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Dat u zich bij uw asielaanvraag op 21 september 2015 zestien jaar en zeven maanden verklaarde (inschrijvingsfiche DVZ), en u ook op het gehoor op het CGVS na het verkrijgen van het resultaat van de leeftijdsbepaling blijft aanhouden dat u volgende de Afgaanse kalender minderjarig was bij uw asielaanvraag (CGVS, p.3), toont aan dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Doordat u zich ten onrechte als minderjarige voordoe tracht u het CGVS het zicht op uw werkelijke leefomstandigheden dan ook te ontnemen.

Bovenstaande vaststelling ondermijnt vanzelfsprekend ook uw verklaring dat u in de zevende graad zou hebben gezeten toen u Afghanistan verliet (CGVS, p. 21). U verklaart pas op acht of negenjarige leeftijd gestart te zijn met school en tot uw vertrek, op uw zestiende dus te zijn gestopt in de zevende graad (CGVS, p. 7, p. 21), aangezien u verklaart slechts 45 dagen onderweg te zijn geweest naar België (verklaring DVZ, p.11). Door de discrepantie tussen uw opgegeven leeftijd en uw daadwerkelijke leeftijd kan er dan ook worden geconcludeerd dat u enkele jaren uit uw leven en dus ook uw activiteiten gedurende die jaren verborgen wilt houden voor de Belgische asielinstanties. Aan uw beschrijving van een normale dag van u in Logar, zoals naar school gaan en na de lunch de schapen hoeden, kan dan ook sterk worden getwijfeld.

Daarnaast weet ook uw geografische kennis niet te overtuigen dat u tot op de dag van uw vertrek steeds in uw dorp in Mohammad Agha heeft gewoond. Zo kunt u wel vlot zelf enkele dorpen opsommen die op de weg van Safid Sang naar het districtscentrum liggen (CGVS, p. 10), maar op het moment dat het CGVS u andere namen aanreikt van dorpen op deze weg, lijkt u deze vreemd genoeg niet te kunnen situeren. Zo zegt u ooit wel gehoord te hebben van de plaats Kodikheil, een dorp dat, volgens de kaart die is toegevoegd aan het administratief dossier, eveneens gesitueerd is op deze weg, maar u weet niet of dit dorp in Logar gelegen is of niet (CGVS, p. 10), aangezien u niet naar de provincie bent geweest. Over het dorp Shaste, een ander dorp op de weg tussen uw dorp en het districtshuis, heeft u eveneens nog nooit gehoord (CGVS, p. 10) en wanneer u gevraagd wordt wat u weet over Sare Pul, antwoordt u onmiddellijk dat u er niet vertrouwd mee bent, omdat u anders wel een

taskara zou gehad hebben (CGVS, p. 10). Ook is het opmerkelijk dat u nog nooit heeft gehoord over de dorpen Pore Kalay (CGVS, p. 10), Landi Kalay (CGVS, p. 11) en Kochano Kalay (CGVS, p. 21), drie dorpen die in de onmiddellijke omgeving van uw geboortedorp Dag Kalay gelegen zijn (CGVS, p. 10-12). Het feit dat u vlot zelf enkele dorpen opsomt, maar u het moeilijk krijgt wanneer het CGVS u enkele dorpen aanreikt, toont aan dat uw kennis een ingestudeerde weergave is, eerder dan een doorleefd relaas van iemand die tot zijn achttien jaar in deze regio heeft verbleven. Over Kulangar weet u te vertellen dat u er ooit met de fiets heen bent gegaan (CGVS, p. 22), waardoor er kan verwacht worden dat u dit dorp ook correct zou kunnen situeren. Wanneer u echter de vraag gesteld wordt in welk district Kulangar ligt, denkt u dat het in Mohammad Agha zelf gelegen is (CGVS, p. 22). Indien u echter effectief een fietstocht heeft gemaakt naar Kulangar, dan mag er verondersteld worden dat u ook weet dat dit dorp in het district Pul-e-Alam gelegen is en niet in uw eigen district. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw zogenaamde uitstap per fiets naar deze regio. Uw zeer beperkte kennis over uw regio, dat tevens een sterk ingestudeerd karakter vertoont, maken het bijgevolg weinig geloofwaardig dat u sinds uw geboorte tot uw vertrek naar België in Dag Qala heeft gewoond.

Ook uw kennis over de politieke situatie in uw omgeving weet niet te overtuigen dat u uw hele leven in Logar heeft gewoond. Gevraagd wat u weet over Saifullah Mujahid zegt u hem niet te kennen, maar dat het misschien een van de oude mujaheddin-leden is geweest (CGVS, p. 11). Gevraagd of u weet of er iets is gebeurd met hem, weet u dit niet aangezien er veel incidenten hebben plaatsgevonden in uw regio (CGVS, p. 11). Meer weet u duidelijk niet te vertellen over deze vroegere Jihadi-commandant die gedurende vijf jaar aan het hoofd van Mohammad Agha heeft gestaan en in 2014 is doodgeschoten. Mocht u effectief in Mohammad Agha verbleven hebben in de zomer van 2014, kan het niet anders dan dat u over één van de meest prominente personen uit uw district zou gehoord hebben, en al zeker over zijn dood. Ook over Abdul Wakil Haqyar, het hoofd van de politie in dezelfde periode, weet u niets te vertellen (CGVS, p. 11). Sayed Nazim Ayemi, de persoon die het jaar dat u bent vertrokken uit Afghanistan districtsgouverneur was in Mohammad Agha, kent u niet (CGVS, p. 23) en over Qari Burhan, een belangrijke talib en zelfs de schaduwgouverneur van uw district, heeft u klaarblijkelijk nog nooit gehoord (CGVS, p. 22). Het feit dat deze namen u duidelijk niets zeggen, maken het bijgevolg weinig geloofwaardig dat u de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan daadwerkelijk in Mohammad Agha heeft verbleven. Het gaat hier namelijk niet om eender wie, maar om de personaliteiten die de laatste jaren de veiligheidssituatie in uw regio mee hebben uitgetekend.

Ook de naam Qari Adel, een imam en madrassaleraar, die in 2014 door onbekenden is neergeschoten in Kutobkhel, een dorp in de nabije omgeving van Dag Qala, zegt u duidelijk niets. Wanneer u verteld wordt dat het hier een leraar uit de madrassa betreft, denkt u nog niet over deze gebeurtenis gehoord te hebben (CGVS, p. 13). Dit is merkwaardig, aangezien het hier niet enkel een prominente persoonlijkheid uit uw onmiddellijke omgeving betreft, maar tevens ook over een leraar. Verwacht mag worden dat dergelijke gebeurtenissen in een familie waar de vader ook als leraar aan de slag is (CGVS, p. 5), uitvoerig besproken worden. Het feit dat u tijdens uw gehoor op het CGVS duidelijk voor het eerst hoort over deze persoon en de wijze waarop hij is omgekomen, maakt het alweer weinig geloofwaardig dat u in 2014 in Mohammad Agha aanwezig was.

Ook kan er weinig geloof worden gehecht aan uw bewering dat Zahid Abad de plaats was waar u uw inkopen ging doen indien u thuis iets nodig had (CGVS, p. 10). Gevraagd om te vertellen over een incident dat heeft plaatsgevonden in Zahid Abad, zegt u dat u inderdaad weet heeft van een incident (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u kunt vertellen hierover, blijkt dit echter bitter weinig te zijn. U weet er niets meer over dan de wel zeer algemene en vage bewoordingen dat u van andere mensen heeft gehoord dat er een incident had plaatsgevonden en dat er een bom was ontploft, lang geleden (CGVS, p. 11). Uitgenodigd iets meer te vertellen hierover, kunt u blijkbaar niets toevoegen. Dit toont duidelijk aan dat u veinst op de hoogte te zijn van incidenten die zich in Zahid Abad hebben afgespeeld, hoewel uw kennis in feite nihil is. Volgens de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is er in Zahid Abad in 2013 een stamoudste doodgeschoten, in 2011 iemand gestorven bij het plaatsen van een bom die bedoeld was voor de Afghaanse en internationale strijdkrachten en zijn er in 2008 drie bewakers van de Mes Aynak kopermijn omgekomen toen hun voertuig een bom raakte. Het feit dat u, ondanks deze verschillende incidenten, letterlijk niets weet te vertellen over gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in Zahid Abad, maken het bijgevolg weinig geloofwaardig dat u daadwerkelijk in die periode uw boodschappen ging doen in de bazaar van Zahid Abad.

Vervolgens is het opmerkelijk dat u het districtscentrum van Mohammad Agha niet herkent op foto.

Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS geconfronteerd wordt met een foto van uw eigenste districtshuis, beweert u niet te weten waar deze foto getrokken zou kunnen zijn, aangezien de foto niet in kleur is (CGVS, p. 13). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u ooit naar het districtscentrum bent geweest, antwoordt u bevestigend, maar voegt u er wel aan toe recentelijk niet meer geweest te zijn (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat deze foto genomen is in 2011 voor het districtscentrum van Mohammad Agha, wijzigt u onmiddellijk uw verklaring. U zegt dat u inderdaad had gezegd dat u er was geweest, maar indien u geweest zou zijn, zou u een taskara hebben gemaakt. Met andere woorden insinueert u dat u eigenlijk niet bent gegaan, anders zou uw wel een taskara laten maken hebben. Het is duidelijk dat u uw antwoorden aanpast aan de vraagstelling en u bijgevolg geen geloofwaardige verklaringen aflegt over de plaats waar u heeft gewoond voor uw komst naar België. Onder de prominenten op de foto herkent u een zekere Masud, die vroeger werkzaam zou geweest zijn in cricketsector (CGVS, p. 13). Masud siert echter deze foto niet. U herkent duidelijk de twee prominente politici uit uw regio niet, namelijk de toenmalige gouverneur van de provincie Logar, Atiqullah Ludin, en de districtchef van Mohammad Agha (CGVS, p. 13). Gevraagd wat u weet over Atiqullah Ludin, zegt u hem wel te kennen. U herinnert zich uiterst vaag en bovendien ook foutief dat hij 'iets' deed in het districtshuis, terwijl hij gouverneur was van uw district, en dat u denkt dat hij gestorven is in een bomexplosie. Verdere informatie dient u schuldig te blijven (CGVS, p. 23). Uw kennis over de gewezen gouverneur van de provincie is echter dermate vaag en foutief, dat het duidelijk is dat u niets weet te vertellen over deze gouverneur, die bovendien geboren is in Mohammad Agha.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat er vragen kunnen worden gesteld omtrent uw nihil kennis van de Afghaanse kalender (AK), dat in schril contrast staat met uw vlot gehanteerde kennis van de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 6). Het is merkwaardig dat iemand die zijn hele leven in een ruraal gebied als dat van Logar zou hebben gewoond heeft gewoond, een vader die leraar was en er tot de zevende graad naar school is geweest (CGVS, p. 5, p. 7, p. 23), hiermee plots niet meer vertrouwd is. U geeft als verklaring voor deze ontbrekende kennis enerzijds dat u reeds veel bent vergeten, omdat u veel heeft geleden (CGVS, p. 7). Indien u echter, zoals mag worden verwacht, in Afghanistan steeds de Afghaanse kalender zou hebben gebruikt, is het verwonderlijk dat u deze plots volledig zou hebben ingeruild voor de Gregoriaanse kalender, zeker aangezien u het ook over gebeurtenissen heeft die zich hebben afgespeeld op het moment dat u nog in Afghanistan was. Zo vertelt u over incidenten die zich hebben afgespeeld in 2014 en 2015 (CGVS, p. 12), situeert u de dood van uw vader in 2013 of 2014 (CGVS, p. 6) en beweert u dat de lokale politie sinds 2015 aanwezig is in Mohammad Agha (CGVS, p. 21). U wijt anderzijds uw gebrekkige kennis ook aan het feit dat u nooit naar school bent geweest (CGVS, p. 6-7). Dit staat dan weer haaks op uw verklaring dat u tot de zevende graad school heeft gelopen (CGVS, p. 7). U beweert vervolgens dat u de jaartallen niet kent, maar enkel de maanden weet (CGVS, p. 6). Wanneer u echter gevraagd wordt om de zomermaanden op te noemen, noemt u de wintermaanden aqrab, qaus, jalwa en dalwa op (CGVS, p. 6). Gevraagd of u zeker bent dat dit de zomermaanden zijn, beweert u dat u de maanden vergeten bent (CGVS, p. 7). Dit alles geeft een weinig doorleefd en sterk ingestudeerd karakter van de Afghaanse kalender. Ook van een landbouwer mag immers verwacht worden dat hij vlot de maanden weet te benoemen en weet welke maanden in welk seizoen vallen. Het feit dat u de zomermaanden in de winter situeert, toont aan dat u deze basiskennis duidelijk niet bezit (CGVS, p. 7). U komt op het einde van het gehoor zelf opnieuw terug op uw kennis over de maanden, waar u zegt dat u wel degelijk alle maanden kent en ook alle seizoenen, maar u niet weet welke maand in welk seizoen valt, wat gewoonweg niet geloofwaardig overkomt voor iemand die toch zeven jaar heeft gestudeerd en tot zijn vertrek in 2015 in Logar zou hebben gewoond. Dit bevestigt reeds de vaststelling dat uw kennis over de maanden een sterk ingestudeerd karakter heeft.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U blijft echter bij uw verklaringen dat u geen enkele nacht in een andere stad hebt gespendeerd. U voegt eraan toe dat u gaat trachten uw taskara te laten opsturen om uw herkomst aan te tonen (CGVS, p. 23). Het CGVS heeft deze taskara niet ontvangen, waardoor er uiteraard met deze opmerking verder geen rekening kan gehouden worden.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in het enige middel het volgende aan: "Appreciatiefout en schending van :

- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens;
- het artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt."

Verzoeker voert navolgend verweer:

"Wat betreft het ontbreken van documenten

Verzoeker was — tot nu toe — niet in staat om identiteitsdocumenten neer te leggen om zijn asielrelaas te ondersteunen. Hij heeft trouwens tijdens zijn gehoor verklaard dat: "ik heb enkel een jonge broer, maar mijn oom hij geeft (ons) niet" (CGVS gehoorverslag, pg. 6) als redenen daarvoor. Verzoeker zal alles in het werk stellen om documenten voor te leggen tijdens de zitting bij Uw Raad.

Wat betreft verzoekers gebrekkige kennis

Verwerende partij vindt het ongeloofwaardig dat verzoeker zo'n beperkte algemene kennis heeft over Afghanistan. Het CGVS stelt namelijk dat verzoekende partij geen afdoende geografische kennis heeft en zijn kennis van de Afghaanse kalender onbestaande is.

Doch diende verwerende partij rekening te houden met het feit dat verzoeker slechts tot de zevende graad naar school in Wardak Lyceum is geweest en dat hij niet kan lezen noch schrijven (CGVS gehoornota's, pg. 7). Hij is dus bijna ongeschoold. Van dit element heeft verwerende partij geen rekening gehouden.

Verder blijkt dat het CGVS een partiële en subjectieve lezing van verzoekers verklaringen heeft verricht. Verzoeker heeft misschien geen gedetailleerde informatie kunnen verschaffen omtrent een incident dat heeft plaatsgevonden in Zahid Abad maar heeft toch doorgeleefde verklaringen afgelegd met betrekking tot een incident in Narikote dorp: (...)

Verzoeker heeft ook op afdoende manier kunnen beantwoorden aan de vragen van de Protection Officer over landbouw, zijn activiteiten op het veld en de zorg voor zijn schapen en koeien (CGVS gehoornota's pg. 8-9).

Zulke verklaringen zijn afdoende om verzoekers regio van herkomst in Afghanistan als aannemelijk te beschouwen. Verwerende partij kon niet tot het tegendeel besluiten zonder een appreciatiefout te begaan.

Wat betreft verzoekers leeftijd

Verder verwijt verwerende partij aan verzoeker de Belgische instanties doelbewust proberen te misleiden door zich jonger voor te stellen dan wat hij werkelijk is. Deze beoordeling rust op een medisch onderzoek dat werd uitgevoerd door het AZ Sint-Jan Brugge-Oostende AV.

Het medische onderzoek heeft dus een belangrijke rol gespeeld in de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming.

Dit valt te betreuren aangezien de resultaten van zulke medische testen niet helemaal betrouwbaar zijn (persbericht Vluchtelingenwerk, stuk 3).

De wetenschappelijke literatuur geeft ook aan dat het medische leeftijdsonderzoek een risico inhoudt van een grote foutenmarge (Zie referenties in S. BOUCKAERT, Documentloze vreemdeligen, Maklu, 2007, pg. 760-761).

In dergelijke omstandigheden, en aangezien deze foutenmarge, blijkt het onredelijk om op de enige grondslag van het medische leeftijdsonderzoek, en zonder rekening te houden met verzoekers verklaringen, zomaar te vaststellen dat deze laatste doelbewust de asielinstanties heeft geprobeerd te misleiden.

De bestreden beslissing is op dit punt niet passend gemotiveerd.

Wat betreft verzoekers asielrelaas

Er dient te worden opgemerkt dat verwerende partij helemaal geen analyse van het asielrelaas van verzoekende partij heeft gemaakt in de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft zich nochtans uitgebreid over de gebeurtenissen in Afghanistan uitgedrukt en heeft op gedetailleerde wijze aan de vragen van verwerende partij kunnen beantwoorden (CGVS gehoornota's, pg. 13-20). Het feit dat verzoeker door Taliban-leden werd bedreigd omdat hij als een medewerker van de politie werd beschouwd heeft hij op basis van coherente verklaringen aannemelijk gemaakt.

Het is zorgwekkend dat deze belangrijke elementen omtrent verzoekers asielrelaas niet nauwkeurig in aanmerking werden genomen door verwerende partij. In plaats van de aangehaalde bedreigingen van verzoeker zorgvuldig te analyseren, richtte verwerende partij zich op de verblijfplaats van verzoeker om het in vraag te stellen.

(...)

Subsidiaire beschermingsstatus

Aangezien de graad van willekeurig geweld in verzoekers regio van herkomst, komt hij in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zoals vermeld in het laatste COI report van EASO is de regio vanwaar verzoeker afkomstig is één van de meeste onstabiele streek van Afghanistan : (...)(EASO report, pg. 58, stuk 4)

Wat betreft verzoekers specifieke regio van herkomst staat te lezen in het rapport dat Mohammad Afgha strategisch belangrijk is voor de taliban aangezien de geografische situatie van het dorp en dat er heel wat zelfmoordaanslagen plaats hebben gevonden : (...) (EASO report, pg. 59, stuk 4)"

2.1.2. Verzoeker brengt middels een schrijven van 21 februari 2019 bijkomende stukken bij. Deze stukken betreffen (i) kopie van zijn taskara; (ii) kopie van taskara van zijn vader; (iii) kopieën van puntenlijsten uitgegeven door ministerie van onderwijs in 2013 en 2014.

2.1.3. Verzoeker legt de originelen neer ter zitting van zijn taskara en de puntenlijsten.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent (cf. "samenvatting van de bestreden beslissing") en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, "Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights", Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, "*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*", nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.4. Verzoeker kan de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Verzoekers verweer ten aanzien van de motivering dat hij niet kan beschouwd worden als een minderjarige en hij getracht heeft via zijn leeftijd de asielinstanties te misleiden, blijft derhalve onverminderd overeind.

2.2.5. Inzake verzoekers identiteitsdocumenten stelt de bestreden beslissing:

"Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de eventuele identiteitsdocumenten die u zou hebben gehad in Afghanistan. Zo beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in het bezit bent van een taskara, maar deze zich bij uw moeder in Afghanistan bevindt en u niet weet hoe u deze naar België zou moeten krijgen (verklaring DVZ, dd. 5 februari 2016, vraag 25). Tijdens het gehoor op het CGVS beweert u dan weer geen taskara te bezitten en u niemand heeft die dit document in uw plaats kan laten maken en u kan opsturen (CGVS, p. 3). Het is frappant dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het al dan niet bezitten van een identiteitsbewijs in Afghanistan. Uw verklaringen bij de DVZ werden u namelijk voorgelezen in het Pashtou en door u als goedgekeurd werden ondertekend (verklaring DVZ) én u haalde bij aanvang van het gehoor op het CGVS aan dat u niets wenste aan te passen aan uw verklaringen die u had afgelegd bij de DVZ (CGVS, p. 2). Verwacht mag worden dat u dan ook geen tegenstrijdige verklaringen meer zou afleggen. Vervolgens beweert u dat u uw documenten, zoals onder andere de taskara van uw vader, niet kunt laten opsturen, aangezien u enkel uw oom heeft (CGVS, p. 2) en deze niet om u geeft (CGVS, p. 5-6). Dit is opmerkelijk, aangezien dit ook de oom is waar u nog steeds in contact mee bent (CGVS, p. 19) en die bovendien uw reis naar Europa heeft geregeld (vragenlijst DVZ, vraag 30). Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan het feit dat deze oom zou weigeren uw documenten op te sturen, aangezien hij niet om u geeft, waardoor de relatie met uw oom niet als verklaring kan dienen om het gebrek aan documenten te verklaren. Uw tegenstrijdige en weinig geloofwaardige verklaringen omtrent uw gebrek aan documenten, ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid inzake uw identiteit een eerste maal."

Verzoeker brengt in de loop van de beroepsprocedure identiteitsdocumenten bij, namelijk de taskara van hemzelf en van zijn vader. Inzake het origineel van zijn taskara verklaart verzoeker ter zitting dat deze taskara bij hem thuis lag en werd opgestuurd door zijn oom; dit betreft andermaal een andere verklaring inzake het bezit van een taskara. Daarenboven is een taskara geen bewijs inzake het verblijf voorafgaand aan het vertrek uit het land van herkomst. Gelet op de inconsistente verklaringen aangaande het bezit van een taskara en het ontbreken van enige verklaring hoe dit (eenvoudig te falsifiëren) stuk hem in België bereikte, kan dit de document de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet herstellen.

De taskara van verzoekers vader betreft een kopie en verzoeker omschrijft evenmin hoe deze in zijn bezit kwam; alsook omwille van de manipuleerbaarheid van kopieën kan deze bijgevolg niet dienstig aangewend worden.

Inzake het vastgestelde gebrek aan kennis omtrent zijn directe leefomgeving (geografische kennis van zijn dorp Mohammad Agha, politieke situatie, de neergeschoten leraar en imam, incidenten in Zahid Abad, geen kennis van de Afghaanse kalender) verwijst verzoeker naar het feit "*dat hij niet kan lezen noch schrijven*" en "*dus bijna ongeschoold is*". Verzoekers verweer kan echter niet worden aangenomen omdat het nagenoeg allemaal vaststellingen betreffen omtrent elementen uit zijn directe leefomgeving die geen schoolse opleiding behoeven om hiervan kennis te hebben.

Daarenboven brengt verzoeker in de loop van de beroepsprocedure stukken bij die betrekking hebben op zijn studieresultaten (stukken 3-4 bij nota van 21 februari 2019 waarvan de originelen ter zitting worden neergelegd); uit deze stukken blijkt dat verzoeker (zeer) goede studieresultaten haalde zodat hij bezwaarlijk als "*ongeschoold*" persoon kan worden aanzien. Verzoekers voorgehouden profiel van ongeschoold persoon die "*niet kan lezen noch schrijven*" is niet verzoenbaar met de bijgebrachte schoolresultaten; uit deze stukken wordt derhalve afgeleid dat ofwel (i) verzoekers voorgehouden profiel niet te verzoenen is met de bijgebrachte studieresultaten en hij zodoende geen getrouwe verklaringen aflegt over zijn persoonlijke achtergrond (ii) aan deze stukken inzake zijn studieresultaten geen authenticiteitswaarde kan worden toegekend en ze derhalve het vastgestelde gebrek aan kennis in hoofdte van verzoeker niet kunnen herstellen.

De verwijzing naar en de herhaling van verzoekers verklaringen bij verweerder zijn evenmin dienstig ter weerlegging van de omstandige motivering die terecht vaststelt dat verzoekers kennis volstrekt ontoereikend is omtrent (i) zijn dorp Mohammad Agha; (ii) politieke situatie zoals een doodgeschoten Jihadi-commandant, het hoofd van de politie en andere belangrijke personen inzake veiligheid; (iii) de neergeschoten leraar en imam; (iv) incidenten in Zahid Abad; (v) getoonde foto's van plaatsen en personen uit zijn directe leefomgeving; (vi) de Afghaanse kalender.

Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien deze motiveringen niet op nuttige of concrete wijze worden weerlegd, worden ze door de Raad overgenomen.

Aangezien verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk maakt, oordeelde verweerder terecht dat aan verzoekers vluchtrelaas, dat zich afspeelt in zijn ongeloofwaardig geachte regio van herkomst, geen geloof kan worden gehecht.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. De vastgestelde ongeloofwaardigheid omtrent het voorgehouden recente verblijf leidt ertoe dat de Raad niet in de mogelijkheid verkeert om zich een correct beeld te vormen van verzoekers profiel, de exacte regio van waar hij afkomstig is en de plaats(en) waar hij de voorbije jaren heeft verbleven, van een eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in of buiten zijn land van herkomst. Dit verhindert de asielinstanties om een juist beeld te vormen over de werkelijke nood aan bescherming en is *de facto* toe te schrijven aan het feit dat verzoeker in gebreke blijft mee te werken teneinde een duidelijk beeld te schetsen van zijn verleden, zijn profiel en levensomstandigheden.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hogere vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing wordt bijgevolg door de Raad bijgetreden waar deze motiveert:

“Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U blijft echter bij uw verklaringen dat u geen enkele nacht in een andere stad hebt gespendeerd. U voegt eraan toe dat u gaat trachten uw taskara te laten opsturen om uw herkomst aan te tonen (CGVS, p. 23). Het CGVS heeft deze taskara niet ontvangen, waardoor er uiteraard met deze opmerking verder geen rekening kan gehouden worden.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend negentien tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS